

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **V. T. B.**, zastoupený Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem se sídlem Vrázova 1324/40, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2025, čj. OAM-1530/BA-BA07-HA06-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 3. 2025, čj. 19 Az 2/2025-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ing. Tomáši Tillmannovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **5 070 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Krajský soud nejprve citoval rozhodnou právní úpravu, to § 16 odst. 1 písm. a) a odst. 4 větu první zákona o azylu. Dále uvedl, že žalovaný podle krajského soudu dostatečně zjistil skutkový stav v rozsahu odpovídajícím informacím uvedeným žalobcem v průběhu správního řízení. Žalobce uváděl, že žádost o mezinárodní ochranu podal z ekonomických důvodů (získání finančních prostředků na úhradu dluhu v zemi původu

a k uživení rodiny). Ekonomické důvody nejsou podle ustálené judikatury relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, pokud k nim nepřistoupí další okolnosti hodné zvláštního zřetele, k čemuž v případě žalobce nedošlo. Žalobce neuvedl okolnosti svědčící pronásledování v zemi původu z důvodu dle § 12 zákona o azylu, ani že mu v zemi původu hrozí vážná újma podle § 14a stejného zákona. Smyslem azylového práva není podle krajského soudu poskytnout ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu.

[3] Námitku, že rozhodnutí žalovaného mělo být žalobci doručeno do pěti dnů od vydání rozhodnutí, shledal krajský soud nedůvodnou. Zákon o azylu neupravuje povinnost doručit rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany v žalobcem tvrzené lhůtě.

[4] Proti v záhlaví uvedenému rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Podle stěžovatele jsou v jeho případě naplněny důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu. V případě vycestování do země původu mu totiž hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy dle odst. 2 zmíněného ustanovení. Dále se stěžovatel domnívá, že splňuje podmínky humanitárního azylu.

[5] Stěžovatel dále namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Spokojil se s krátkou výpovědí stěžovatele bez snahy jeho situaci více pochopit. Nezohlednil problémy v zemi původu. Ve Vietnamu dochází k násilnému vymáhání dluhů ze strany věřitelů, kteří v extrémních případech fyzicky napadají dlužníky a jejich rodiny. Zároveň bude situace stěžovatele při návratu do země původu složitá, neboť je ve Vietnamu špatný sociální systém a vysoká nezaměstnanost. Žalovaný proto vycházel ze skutkového stavu, jež nemá oporu ve spisu. Žalovaný taktéž nedostatečně odůvodnil zjevnou nedůvodnost žádosti žalobce. Nepřezkoumatelností z téhož důvodu trpí i napadený rozsudek.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s napadeným rozsudkem.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost není přijatelná.

[9] Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku, kterou stěžovatel odvinul pouze od toho, že nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je již rozhodnutí žalovaného. Podle ustálené judikatury platí, že přezkoumá-li krajský soud správní rozhodnutí, které pro chybějící odůvodnění není přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží nepřezkoumatelností i svůj vlastní rozsudek (rozsudek NSS z 13. 6. 2007,

pokračování

čj. 5 Afs 115/2006-91). Ustálená judikatura také již zodpověděla na otázku, za jakých okolností je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů správní rozhodnutí. Je tomu tak v situaci, kdy není zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (rozsudek NSS z 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36). Takovými deficity rozhodnutí žalovaného netrpí.

[10] Stěžovatel dále namítá, že žalovaný skutkový stav zjistil nedostatečně. Podle konstantní judikatury je to žadatel o mezinárodní ochranu, kdo představuje primární zdroj informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany (usnesení NSS ze 4. 11. 2024, čj. 7 Azs 128/2024-58, bod 10 a tam citovaná judikatura). Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu (usnesení NSS z 16. 12. 2021, čj. 3 Azs 118/2021-39, bod 11 a tam citovaná judikatura). V kontextu toho, že stěžovatel ve správním řízení uvedl pouze ekonomické důvody (získání finančních prostředků na úhradu dluhu v zemi původu a k uživení rodiny), které jej vedly k odchodu ze země původu, bez toho, aby zmínil jakékoli problémy, lze konstatovat, že požadavkům výše uvedené judikatury stran zjišťování skutkového stavu žalovaný dostál.

[11] Ekonomické důvody odchodu ze země původu dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nepředstavují hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12 či § 14a zákona o azylu (usnesení NSS z 18. 7. 2024, čj. 5 Azs 26/2024-15, bod 13 a tam citovaná judikatura). Stěžovatel ve správním řízení žádné jiné důvody pro opuštění vlasti ve správním řízení netvrdil. Teprve v žalobě uvedl, že mu v případě návratu do země původu hrozí újma, a to z důvodu špatného sociálního systému, vysoké nezaměstnanosti a hrozby násilného vymáhání dluhů ze strany věřitelů. Tato tvrzení však žalovaný logicky zohledňovat nemohl. Postup krajského soudu ve vztahu k tvrzením uvedeným až v žalobě stěžovatel v kasační stížnosti nespороval.

[12] K námitce dovolávající se udělení humanitárního azylu soud poukazuje na judikaturu, která učinila právní závěr (plynoucí z § 16 odst. 4 zákona o azylu, který citoval již krajský soud), že jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 (usnesení NSS z 31. 1. 2025, čj. 4 Azs 257/2024-26, bod 13).

III. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, nemá

proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[15] Krajský soud ustanovil usnesením z 13. 2. 2025, čj. 19 Az 2/2025-14, zástupcem stěžovatele Mgr. Ing. Tomáše Tillmanna, advokáta. Náklady v podobě odměny ustanoveného zástupce a náhrady hotových výdajů platí stát. Zástupce, ustanovený v řízení před krajským soudem, zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna stěžovatelova zástupce byla stanovena za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupci stěžovatele tak náleží odměna ve výši 4 620 Kč (§ 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Vedle toho má zástupce stěžovatele též právo na náhradu hotových výdajů ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce stěžovatele není plátcem DPH. Celkově tedy ustanovenému zástupci přísluší odměna za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve výši 5 070 Kč. Tuto částku mu Nejvyšší správní soud vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. června 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu